

NIEUWSBRIEF

JAARGANG 1 NO.1 • AUGUSTUS 2024

STICHTING

Hope for
England

“Begonnen in hoop, voortgezet in hoop, met een hoop die niet beschaamd maakt...”

John Warburton sr.

OVER DE STICHTING

Zoals u in de laatste nieuwsbrief van Stichting Sinim heeft kunnen lezen, willen we u voortaan via een eigen nieuwsbrief op de hoogte houden van het werk van Roland Knight in Engeland, nu het werk in China is ondergebracht bij het Deputaatschap Zending en Evangelisatie. De nieuwe stichting met de naam *‘Hope for England’*, die ter ondersteuning van dit werk is opgericht, willen we in deze eerste nieuwsbrief aan u voorstellen en toelichten op welke wijze we het werk in Rochdale willen steunen.

Als stichting willen we ons voornamelijk richten op het ondersteunen van het evangelisatiewerk in Engeland en alles wat daarmee samenhangt. Een belangrijk onderdeel hiervan is de betrokkenheid bij de kerk met de naam *‘Hope Chapel’* in Rochdale, die nauw verbonden is met het werk van Roland. Deze kerk is bekend dankzij de gewaardeerde predikanten John Warburton en John Kershaw.

Zoals u in eerdere nieuwsbrieven van Stichting Sinim heeft kunnen lezen, heeft Roland deze kerk door Gods voorzienigheid op een bijzondere wijze terug kunnen kopen van een projectontwikkelaar toen de nood van de kerk in Engeland hem op het hart werd gebonden. Het is onze hoop, wens en bede dat in de toekomst het Woord van God weer vanaf de kansel van Hope Chapel mag klinken.

Daarnaast baart het gebrek aan reformatorisch onderwijs in Rochdale ons grote zorgen, en we zijn ons bewust van de noodzaak hiervan. Als stichting willen we ons op termijn bezinnen hoe we hier praktisch en financieel in kunnen ondersteunen.

Verder zien we het als onze taak om Roland en mogelijk andere medewerkers te ondersteunen waar dat nodig is, zodat zij hun werkzaamheden naar behoren kunnen uitvoeren.

Omdat het eigenlijke werk in Engeland nog moet beginnen, beperken we ons voorlopig tot deze hoofdlijnen. Hoewel er stippen op de horizon gezet moeten worden, past ons hierin ook terughoudendheid omdat we in alles zo diep afhankelijk zijn van Gods leiding in onze pogingen om Gods Woord weer te doen horen in het zo diep weggezonden Rochdale en Engeland waar de Heere in het verleden zo krachtig heeft willen werken.

Erfgoedcentrum Hope Chapel

Het beheer van Hope Chapel is ondergebracht in een Engelse stichting met de naam *‘Rochdale Hope Chapel Heritage Centre’*. Het streven is om dit jaar een erfgoedcentrum te realiseren in Hope Chapel.

Deze kerk heeft een rijke geschiedenis die nauw verweven is met die van de stad Rochdale. Het erfgoedcentrum wil bezoekers laten kennismaken met deze historische achtergrond. Er zullen onder andere rondleidingen worden georganiseerd, en het gebouw zal op bepaalde dagdelen geopend zijn om gasten te ontvangen. Op deze manier biedt het gebouw een laagdrempelige gelegenheid om mensen uit de directe omgeving te ontmoeten. We hopen dat dit een ingang zal zijn om meer te kunnen vertellen over God en Zijn Woord.

Het kerkgebouw verkeerde in zeer vervallen staat en moest grondig gerenoveerd worden. Inmiddels is er al veel werk verricht, mede dankzij de vrijwillige inzet van vele mensen uit het hele land. Dankzij de financiële en materiele ondersteuning van particulieren en bedrijven konden we de benodigde materialen aanschaffen. Ook in de toekomst zal onderhoud nodig blijven. Bovendien vergt het oprichten en in stand houden van een erfgoedcentrum de nodige financiële en praktische hulp. Hope for England biedt hierin ondersteuning, onder andere door het coördineren van vrijwilligers voor de renovatie van het kerkgebouw en door financiële steun bij het opzetten en operationeel houden van het erfgoedcentrum.

Evangelisatie

Vanuit de Hope Chapel en op straat worden er Bijbels en lectuur uitgedeeld. Er wordt geprobeerd om gesprekken aan te gaan met voorbijgangers en bezoekers om hen iets te laten horen van het Woord van God. Rochdale bestaat uit veel andersgelovigen, diverse culturen en talen. Dit werk is niet eenvoudig en het is een zoektocht om mensen op een toegankelijke wijze de boodschap van Wet en Evangelie te vertellen. We hopen en bidden of de Heere hierin wijsheid en vrijmoedigheid wil geven.

De evangelisatie-activiteiten zullen vanuit de te stichten kerkelijke gemeente in Rochdale worden uitgevoerd. De beoogde naam hiervoor is de *'Rochdale Reformed Congregation'* (RRC).

Hope for England ondersteunt de evangelisatie-activiteiten van de RRC onder andere door Bijbels en lectuur te schenken. Het uiteindelijke doel van de RRC is om een kerkelijke gemeente te stichten. Onze hoop, wens en bede is dat God Zelf hier een gemeente wil planten en dat in Hope Chapel de zondagse erediensten weer hersteld mogen worden. Tot die tijd hoopt de RRC zich vooral bezig te gaan houden met evangelisatie-activiteiten.

Onderwijs

Het doel is om op termijn een school op te richten met een klassiek christelijk fundament. De overheid verstrekt geen subsidies aan scholen met een godsdienstige grondslag. In Rochdale is er geen enkele school die de voluit Bijbelse reformatorische waarden onderschrijft. Daarom willen we in de toekomst, als de Heere het geeft, een school oprichten met zowel een klasieke als een christelijk-reformatorische inslag. Het oprichten en besturen van een school vereist veel kennis, inzet en financiële middelen. Hope for England wil hierin ondersteuning bieden.

Ondersteuning medewerkers

Hope for England heeft geen medewerkers in dienst. Toch noemen wij de mensen die betrokken zijn bij de activiteiten die we steunen medewerkers omdat zij betrokken of werkzaam zijn bij de eerdergenoemde initiatieven. Op dit moment zijn dit Roland met zijn gezin, en op termijn ook Joost van de Steeg, die het voornemen heeft naar Rochdale te verhuizen om Roland te ondersteunen bij zijn werkzaamheden. Hij zal verderop in de nieuwsbrief een toelichting geven over zijn aanstaande vertrek naar Rochdale.

Het verrichten van evangelisatiewerk in Rochdale vormt de basis van alle activiteiten. Ook zijn er coördinerende taken die ter plekke uitgevoerd moeten worden. Hope for England ondersteunt de medewerkers waar nodig om hun

werkzaamheden uit te kunnen voeren. Dit zowel in praktische als financiële zin. Omdat alles nog heel pril en er zelfs nog geen gemeente is, zijn de moeilijkheden op deze eenzame post nooit ver weg. Als stichting proberen we de medewerkers te helpen en adviseren bij vraagstukken die kunnen opkomen tijdens het werk. Vooral willen u vragen om hen te gedenken in uw gebeden. Of de Heere hen wijsheid, moed en krachten wil schenken en hun arbeid wil zegenen tot eer van Zijn Naam en uitbreiding van Zijn Koninkrijk.

Nieuwsbrief

Het voornemen is om vier keer per jaar een nieuwsbrief te sturen. Dit zal in eerste instantie digitaal gaan, maar we willen op termijn ook graag de mogelijkheid bekijken om de nieuwsbrief per post te verspreiden. Hierover hopen we u later nog te informeren.

Website

De stichting heeft inmiddels een eigen website: www.hopeforengland.nl. Deze zal de komende tijd nog verder ingevuld worden. Op de website zal ook regelmatig een korte update geplaatst worden over ons werk.

Helpen

Wilt u op praktische wijzen helpen? U kunt een mail sturen naar: helpmee@hopeforengland.nl

Als u financieel wilt helpen dan kan dat via onze donatiepagina: www.hopeforengland.nl/steunen

Tot slot

Verderop in deze nieuwsbrief kunt u lezen wat er tot nu toe voor werk is verricht in Engeland. Roland zal, zoals we gewend zijn van de Sinim nieuwsbrief aan de hand van zijn aantekeningen verslag doen van zijn persoonlijke ervaringen. Daarnaast is er een verslag van de bouw werkgroep. Er is al heel veel werk gedaan, zoveel dat we onmogelijk alles kunnen opnoemen. Toch zullen we proberen een beeld te geven van het werk wat in de achterliggende periode is gebeurd.

Het mag tot troost zijn dat de Heere Zelf zal instaan voor Zijn eigen werk. Wat Hij belooft zal Hij ook zeker waarmaken (Numeri 23:19). Toch wil de Heere dat we Hem bidden en smeken om de vervulling van Zijn beloften. We hopen dat het werk in Engeland ook in uw gebeden een voortdurende plaats mag hebben.

Hartelijke groet namens het bestuur,

Wim Timmer

DAGBOEKAANTEKENINGEN

Graag wil ik u persoonlijk welkom heten bij deze eerste nieuwsbrief en een woord van dank uitspreken voor uw betrokkenheid bij onze nieuwe stichting. Wat zijn Gods wegen wonderlijk, dat Hij alles tot hiertoe zo geleid heeft, ook dat een hartelijk meelevend en gedreven bestuur in Nederland is gevormd rondom het werk in Rochdale. Wij voelen ons nietig en onwaardig onder zoveel blijken van Gods goedertierenheid.

Het werk van Stichting Sinim mocht na 10 jaar met dankbaarheid maar ook weemoed worden afgesloten, nu het werk in China kerkelijk is ingebed in het Deputaatschap Zending en Evangelisatie (DZE) van de GGiN. Dus de nieuwsbrief over China wordt voortaan door dit Deputaatschap verzorgd. Eén ding schittert, ondanks ons, door alles heen: Gods onverbreekbare trouw aan Zijn beloften, met name uit Joël 2.

De godzalige Ralph Erskine heeft een preek gehouden over de zwangere belofte n.a.v. Galaten 4:28. Daarin zegt hij dat de belofte van het verbond de vruchtbare moederschoot is die al Gods kinderen baart. Daarom zijn Gods beloften zo dierbaar, omdat zij door de kracht des Heiligen Geestes vruchtbaar zijn in het wederbaren van verloren zondaren tot de zalige gemeenschap in Christus.

Daarom is ons gedurig gebed dat de HEERE aan Zijn beloften zal gedenken, want het is Zijn eigen spreken! Zoals iemand juist heeft opgemerkt, alles is nog zo pril en het eigenlijke werk in Rochdale moet nog beginnen. In dit kader leg ik deze geringe dagboekanteekeningen voor u en jullie neer, met het uitzien dat u en jullie voor Rochdale en voor Engeland zullen bidden.

Het werk van het oprichten van het Heritage Centre, de kerkplanting en een Klassieke school op gereformeerde grondslag, ligt allemaal voor ons.

Dat wij samen aan Gods troon zullen gevonden worden, worstelend om de uitstorting van Gods Geest over dit volk.

14 - 20 april

Oproep om gezinnen voor Rochdale

Als wij zien op de aangrijpende ontwikkelingen onder mijn geliefd volk, op moreel gebied, in de politiek, alsook onder de kerken, wordt het hart vervuld met droefheid en verbijstering.

Gods oordelen hangen laag over ons als wij zien op de wetten die voorgesteld worden, o.a. een verbod op conversietherapie, dat de vrijheid van Britse christenen sterk bedreigt, of de wet die het vernietigen van het ongebooren leven tot aan de geboorte wil legaliseren.

Zouden wij niet als Jeremia moeten zijn, die dag en nacht weende om de verslagenen der dochter zijns volks (Jeremía 9:1)?

En daarbij komt dat de Britse kerken zo zwak zijn dat zij bijna geen stem meer hebben om tegen deze vreselijke zaken te protesteren. Wij zijn erg dankbaar voor het Christian Institute dat wel de Bijbelse principes laat horen in de publieke sfeer.

Wij voelen ons zo klein en onbeduidend, een enkel gezin in een stad die bruist van de zonde en de klanken van andere godsdiensten. Toch heeft Luther gezegd: één iemand plus God is een meerderheid!

Aan het eind van deze aantekeningen vindt u een stuk van de hand van Yaxian. Hierin staan een aantal heel wezenlijke punten wat betreft christelijk onderwijs.

Opmerkelijk is het hoe de moslims in Rochdale (nu al 35% van de bevolking) deze zaken wel helder inzien: zij beseffen het belang van een sterke gemeenschap, hebben hun eigen scholen die uitgaan van de moskeeën (de Rochdale Islamic Academy) en

slagen om hun eigen identiteit aan de volgende generatie door te geven.

Dit geeft aan hoe belangrijk het is dat wij ook een school mogen oprichten die de godvruchtige beginselen door mag geven aan het volgende geslacht. Een kerk zonder school kan niet!

Maar ook zien wij er erg naar uit dat er gelijkgezinde gezinnen mogen zijn die samen met ons mogen streven naar dezelfde doelen.

Daarom willen wij een oproep doen om gezinnen die de nood van het volk, de kerk en van het christelijk onderwijs in Rochdale gevoelen, ons te komen helpen.

Het gaat erom dat we elkaar als gezinnen tot een hand en een voet zijn in de praktijk van elke dag, maar ook om de kern te kunnen vormen van een kleine gemeenschap die zich samen mogen inzetten voor de bovengenoemde doelen, in afhankelijkheid van Gods hulp en zegen.

Wij denken dus aan een gezin waarin de man en vader zelf voor broodwinning weet te zorgen, en samen met zijn vrouw en kinderen het werk van het geplande erfgoedcentrum, de kerkplanting en de school kunnen steunen.

Wij beseffen wat een onmogelijke opgave dat voor een gezin uit Nederland zou zijn. Toch voelen wij dat dit de beste manier is waardoor het werk in Rochdale zich kan ontwikkelen. De HEERE binde de nood op uw harten!

21 - 27 april

Op 26 april heeft de begrafenis plaatsgevonden van het lichaam van mijn geliefde moeder, in het liefelijke Engelse dorp Coddenham, waar zij samen met mijn vader 60 jaar van hun huwelijk hebben gewoond. De boom is gekleefd, en mijn hoogbejaarde vader (90 jaar) moet nu alleen verder. Het gemis is groot, maar wij mogen toch met Job zeggen: 'De HEERE heeft gegeven, de HEERE heeft genomen, de Naam des HEEREN zij geloofd.'

5 - 11 mei

Wij mochten in Gods ontferming onverdiend een plaats ontvangen op de dag des Heeren, waar we de zuivere waarheid mochten horen: de gemeente van de Free Presbyterian Church of Scotland te Barnoldswick. Deze gemeente bevindt zich ongeveer een uur rijden bij ons vandaan.

Er staat nu geen plaatselijke predikant, maar er is een zeer geachte ouderling van rond de tachtig die elke week twee keer zelf een voordracht in de gemeente houdt: dhr. Roy Middleton. Hij is een zeer aangename man en zijn voordrachten zijn rijk van inhoud: helder, evenwichtig en Schriftuurlijk-bevindelijk van aard.

Wonderlijk dat wij bij deze gemeente mochten komen, want juist toen ik in Engeland woonde, voordat ik naar Nederland verhuisde, bezocht ik ook een andere gemeente van dit kerkverband. Wij voelen ons hier thuis, al is het maar tijdelijk, totdat D.V. het moment aanbreekt dat de samenkomsten in Hope Chapel kunnen aanvangen.

12 - 19 mei

Verrassende ontmoetingen

Toen ik op een dag het hek voor Hope Chapel aan het sluiten was, kwamen twee mannen naar mij toe en één vroeg heel beleefd of ze mij iets mochten vragen.

Toen ik positief reageerde, vroegen zij mij of ik de chapel gekocht had. Ik antwoordde bevestigend en vertelde dat het de bedoeling is om het weer te heropenen als een kerk en erfgoedcentrum.

Eén van de mannen, die Josef bleek te heten, was direct enthousiast. Hij was dankbaar dat het niet in handen van moslims gevallen was. Ik zei dat ik gehoord had dat zij wel geprobeerd hadden om de chapel te kopen.

Josef zei: 'Dat weet ik. Ik ken de leider van de centrale moskee, en hij vertelde mij dat hij met een grote som geld de eigenaar een jaar of vier geleden twee keer benaderd had, maar hij heeft hem

afgewezen.' Dit was dus de man van wie ik de chapel gekocht had. Ik zei: 'Ik geloof dat de Heere het voor ons heeft bewaard.' Ik vroeg of zij de chapel en haar geschiedenis kende, inclusief John Kershaw. Josef antwoordde bevestigend. Hij leek wel enige kennis van de Bijbel te hebben, en ik zei: 'God heeft tot ons gesproken door Zijn Zoon. De Heere heeft mij uit China geroepen om deze plaats te heropenen.' Ik heb zijn telefoonnummer gekregen en heb ze uitgenodigd om de diensten te bezoeken.

Een aantal maanden geleden had ik een andere opmerkelijke ontmoeting buiten de chapel. Een Spaanse vrouw (die Josefa heet) en haar kleinzoon (Tiago) kwamen naar mij toe en vroegen mij: 'Gaaf u de kerk weer openen?'

Ik zei: 'Dat willen wij graag, ja.' De vrouw zei: 'Wij zijn op zoek naar een kerk. Zal het een evangelische gemeente worden?'

Ik antwoordde: 'Het zal een gemeente zijn die de Bijbel gelooft en verkondigt als de waarheid van Gods Woord. Wilt u komen?' Ze waren erg verblijd en zeiden van wel. Ik heb toen hun adres opgeschreven. Ze wonen letterlijk een paar meter bij de chapel vandaan.

Josefa met haar kleindochter Tiago

Vandaag heb ik ze thuis opgezocht, en tot mijn verwondering waren zij erg blij met mijn bezoek en herinnerden ze zich onze ontmoeting.

Zij vroegen opnieuw wanneer de kerk weer opengaat. Ik heb de dochter van Josefa ontmoet, en

haar tweede kleinzoon. Zij begrijpen wel wat Engels, maar hun moedertaal is Portugees. Zij willen ook graag lectuur in hun eigen moedertaal ontvangen.

2 - 8 juni

Deze week zijn de voorbereidende werkzaamheden afgerond om een keuken in Hope Chapel te installeren. Deze keuken is nodig zodat wij o.a. eenvoudige maaltijden aan bezoekers kunnen serveren. Er moest een nieuwe stroomkabel gelegd worden.

Tot onze verwondering heeft een lokaal bedrijf dit werk kosteloos willen uitvoeren, omdat ze tot doel hebben om lokale stichtingen te steunen. Twee mannen, Joe en Liam, hebben dit werk uitgevoerd. Aan het eind was ik er ook bij en raakte ik in gesprek met de jongeman Liam.

Hij vroeg mij op een gegeven moment waar het kamertje waar de keuken geplaatst wordt in het verleden voor gebruikt werd. Het werd gebruikt voor gemeentelieden, als zij na een doopdienst (door onderdompeling) hun kleding moesten verwisselen.

Zodoende kreeg ik een opening om met hem te spreken over wezenlijke dingen. Ik legde iets uit over de doop en vroeg hem of hij ook gedoopt was. Hij antwoordde bevestigend en zei dat zijn ouders hem verteld hadden dat hij als kind gedoopt was. Maar hij zei: 'Ik weet er eigenlijk weinig van. Ik begrijp dat godsdienst belangrijk is voor sommige mensen om hun een doel in het leven te geven. Maar voor mij is het gewoon belangrijk om dienstbaar te zijn in het leven, ook als ik later kinderen mag hebben.'

Ik antwoordde: 'Eigenlijk hebben alle mensen een moreel besef, een besef van goed en kwaad, van het recht. Zij willen op een bepaalde manier behandeld worden, en worden boos als zij menen dat hun onrecht is aangedaan. Dat laat ons zien dat God ons geschapen heeft voor Hemzelf. Wij zijn niet door toeval op deze aarde. De Bijbel spreekt over deze dingen. Heb jij de Bijbel ooit gelezen?'

Liam antwoordde ontkennend. Ik vroeg hem of hij een Bijbel wilde krijgen. Hij toonde interesse. Ik zei: 'Er liggen in deze kerk zoveel Bijbels, niemand wil ze hebben.'

Liam (links) en Joe (rechts) tijdens hun werkzaamheden in Hope Chapel

Toen hij klaar was, kwam zijn collega langs, en wij stonden naast het monument van ds. John Kershaw te praten. Ik vertelde hun iets uit het leven van John Kershaw, en hoeveel mensen hem liefhebben en zijn getuigenis van Gods genade waarderen. Ik zei: 'Dit laat ons zien dat hij iets had dat weinig mensen hebben: een leven uit God.'

Toen ik een Bijbel aan Liam wilde geven, zei zijn collega Joe: 'Ik wil er graag ook een.' En dus gingen zij beiden weg met een oude Bijbel van Hope Chapel! Zij wensten mij al het nodige toe in het heropenen van de Chapel en ik nodigde hun uit om langs te komen. Wij bidden of de Heere Zijn Woord in hun levens wil gebruiken tot eeuwig heil.

9 - 15 juni

Jullie als nieuwsbrieflezers zullen herinneren dat ik in de vorige nieuwsbrief een oproep deed voor medewerkers. De nood is erg groot! En wat een wonder, de Heere heeft ons gebed verhoord. Een jongeman die wij al vele jaren kennen en ook bij het werk van Stichting Hope for England betrokken is als penningmeester, liet mij weten dat hij zich roepen wist om ons te komen helpen in Rochdale als onze eerste medewerker.

Joost is al een paar dagen bij ons geweest om een beeld te krijgen van wat het werk zou inhouden. Wij hebben ervaren wat een zegen het is om een medewerker en meedenker te hebben!

Toen Joost bij ons was, hebben wij ook de gelegenheid waargenomen om opnieuw op straat te spreken en traktaten uit te delen. Yaxian en de kinderen zijn ook mee geweest. En wij hebben een bijzonder goede tijd mogen hebben. Veel mensen hebben een folder meegenomen, er zijn zelfs mensen die erom hebben gevraagd!

Het Woord mocht met vrijmoedigheid uitgaan en wij hebben een paar goede gesprekken mogen voeren, ook met een man uit Nigeria die christen is (hij heet Abiodun). Toen hij van onze plannen hoorde, is hij direct naar de chapel gelopen (op slechts 7 minuten afstand van het centrum) en de aanblik van de chapel en het werk dat wij daar hopen te verrichten, heeft hem diep geraakt. Toen is hij teruggekomen om zijn hulp aan te bieden bij het werk van het Heritage Centre!

Op de volgende pagina iets wat Joost over Gods leiding in zijn leven heeft geschreven en een foto van hem op straat in Rochdale.

16 - 22 juni

Deze week mochten wij een zeer gedreven groep van 17 vrienden uit Nederland verwelkomen, die ons graag kwamen helpen om ons huis op te knappen.

De meesten zijn zaterdag aangekomen en wij mochten de zondag samen doorbrengen.

's Ochtends zijn wij bij de Schotse FP-gemeente geweest en hebben een indringende preek gehoord over het liegen uit Psalm 15:3 door dhr. Middelton.

's Middags mocht ik zelf voorgaan in de gemeente te Kirkland. Vanaf maandag vroeg tot en met vrijdagmiddag heeft de groep keihard gewerkt om de tuin helemaal op te knappen, inclusief het herbouwen van een muur en het leggen van grind. Ze hebben hout gesnoeid, de dakgoot gerepareerd, deuren opgeknapt en geverfd en kamers gesausd.

Wij mochten ook doordeeweeks een samenkomst in Hope Chapel houden waar wij de tegenwoordigheid van Gods Geest mochten ervaren.

Wij willen deze vrienden na de Heere heel hartelijk dankzeggen voor alles wat zij voor ons als gezin hebben betekend!

Tenslotte heeft Yaxian opnieuw een mooie bijdrage geleverd aan de nieuwsbrief, zie hiervoor de pagina 'Christelijk onderwijs'.

De vrijwilligersgroep uit Oosterwolde

Afsluitend nieuws

Ten slotte willen wij u het blijde nieuws meedelen dat we in verwachting zijn van ons derde kind. In deze eerste maanden voelt Yaxian zich heel vermoeid en soms beroerd. Het is een ziel geschapen voor de eeuwigheid, wat een verantwoordelijkheid. Maar ons gebed en uitzien is dat het een zaad mag zijn dat tot eer van God en tot zegen voor anderen gesteld mag worden.

Wij eindigen met de woorden van Psalm 96:2 en 9 (berijmd) waaruit een opdracht klinkt:

*Nu moet uw tong de heid'nen noden;
Meldt allen volken Zijn geboden;
Vertelt Zijn wond'ren en Zijn eer;
Groot en prijswaardig is de HEER,
En vrees'lijk boven al de goden.*

*'t Juich' al voor 't aangezicht des HEEREN:
Hij komt, die d' aarde zal regeren
En richten, vol van majesteit;
De wereld zal gerechtigheid,
Het mensdom Zijne waarheid eren.*

Ontvang de hartelijke groeten vanuit Engeland,

Roland, Yaxian, Asaph en Ethan

STEUN ONS WERK

Met uw financiële steun zorgt u ervoor dat het werk van Hope for England door kan blijven gaan.

Hiermee helpt u ons om het Woord te verspreiden onder onze naasten in Engeland.

Onze stichting heeft een ANBI-status (RSIN 866540556)

Hartelijk dank!

Scan de code of ga naar:
www.hopeforengland.nl/donatie

PROJECTEN

ERFGOEDCENTRUM

EVANGELISATIE

**ONDERSTEUNING
MEDEWERKERS**

ONDERWIJS

AANMELDEN NIEUWSBRIEF

Bent u nog niet ingeschreven in ons mailbestand en wenst u onze nieuwsbrieven te ontvangen?

Schrijf u in via onze [website](http://www.hopeforengland.nl) of stuur een mail naar: nieuwsbrief@hopeforengland.nl

MEDEWERKER ROCHDALE

Beste vrienden van Engeland,

Graag wil ik kort met u delen waarom ik naar Rochdale hoop te gaan verhuizen.

Aanleiding

Roland en ik kennen elkaar nog uit de tijd dat hij mij Engelse lessen gaf aan de Jac. Fruytier school in Uddel. Ongeveer 14 jaar later zullen we gaan samenwerken in Rochdale. Wie had dat gedacht...

In 2021 kwam ik voor het eerst weer in contact met Roland. Toen bleek dat God de weg voor hem wees naar Engeland, heeft dit mij sinds die tijd niet meer losgelaten. Ik dacht dat mijn rol als bestuurslid de plek zou zijn waarmee ik mijn verbondenheid kon tonen. Maar toch is er in die hele periode altijd een onverklaarbaar smeulend vuurtje geweest, een gedrongenheid om juist ook ter plekke wat te mogen betekenen. Maar dit werd nooit heel concreet en daar was ik eigenlijk best blij mee.

Op 15 mei jl. werd dit smeulend vuurtje een groot vuur toen de formele oproep werd gedaan voor een medewerker. De oproep drong naar binnen, en ik werd nu heel persoonlijk aangesproken door de nood die doorklonk in de oproep.

Dilemma

Maar ik had hier in Nederland een vooruitzicht op een comfortabel leven: een mooi huis en een mooie baan, die ook door God gegeven zijn. Er ontstond een dilemma.

En hoewel dit werk geen ambt is, en je het dus met een bepaalde nuchterheid mag bekijken, gaat het toch om een grote stap waarvan je - zoals met alles - een goedkeuring van de Heere moet hebben en een anker in Zijn Woord waarop je kan terugvallen. Zijn Woord is namelijk de enige betrouwbare gids.

Hoewel er niet één specifieke tekst was, waardoor ik mocht zien wat Gods wil was voor mijn dilemma, liet de Heere door Zijn Woord wel een aantal zaken zien. Hij vraagt om te zorgen voor mijn mede-huisgenoten des geloofs die in nood zijn. Ook viel het mij op hoe Paulus aanspoort om een ondersteuning te zijn aan mensen die het Evangelie verspreiden. Verder is het onze plicht om te delen van het goed (arbeid) aan degenen die daar recht op hebben – dat is zeker van toepassing op geestelijk arme mensen in Rochdale.

Rust

Ik werd gedrongen om gehoor te geven aan de oproep, omdat het Gods plicht is om er te zijn voor mijn naasten en om ten dienste te staan aan Zijn Koninkrijk. Dit geldt overal waar dan ook, maar het werd juist persoonlijk opgelegd in het kader van het werk in Rochdale. Verder leek mijn geweten ook te wijzen op Engeland en kon het niet over mijn hart krijgen om de oproep te negeren.

Joost in het centrum van Rochdale

Langzaamaan werden mijn bezwaren afgebroken. Maar toch kon ik nog geen keuze maken, en besloot alle redenen op te schrijven waarom ik niet naar Engeland zou gaan. Maar de enige reden die ik op dat moment kon bedenken was dat er zoveel onzekerheid in Engeland was ten opzichte van mijn huidige leven in Nederland. Toen wist ik waar m'n hart nog aan vastzat. En mocht ervaren die onzekere toekomst in Gods handen te leggen. Op dat moment werd ik gewaar dat nadat ik mijn werken op de Heere gewenteld heb, Hij inderdaad mijn gedachten zal bevestigen. Ik ervoer rust in een onzekere toekomst in Engeland. Ik ervoer onrust in een zekere toekomst in Nederland. De Heere gaf mij een vrijbrief om naar Engeland te gaan. Hij zal zorg dragen!

Toekomst

De verwachting is dat ik in januari 2025 definitief naar Engeland zal vertrekken. Maar in de tussentijd zal ik regelmatig in Engeland zijn om al verschillende taken op te pakken. Mijn taken zullen vooral organisatorisch van aard zijn, zoals het opzetten en beheeren van het erfgoedcentrum en de coördinatie rondom de evangelisatie activiteiten. Maar ook het ontvangen, rondleiden en aanspreken van bezoekers in de Hope Chapel zal onderdeel zijn van het werk. Op termijn zal ik mijn rol als bestuurslid neerleggen, om zodoende mij te kunnen richten op het werk in Engeland. Ik hoop u via de nieuwsbrieven op de hoogte te houden van de ontwikkelingen.

Hartelijke groet,

Joost van de Steeg

CHRISTELIJK ONDERWIJS

Enkele onvolledige observaties over het christelijk onderwijs in Engeland

Als u met veel Britse christenen praat, komt u er al snel achter dat de meesten dezelfde opvattingen hebben over onderwijs, ongeacht hun kerkelijke achtergrond.

Tragisch genoeg bevinden de meeste kerken in Groot-Brittannië zich in een soortgelijke situatie: krimp en vergrijzing. Een groot deel van de tweede overeenkomst kan voortkomen uit de eerste. Hun opvattingen over onderwijs kunnen als volgt worden samengevat:

1. Er is niet zoveel mis met staatsonderwijs, de kennis die in het onderwijs aan kinderen wordt doorgegeven, is neutraal. Toen ik op school zat, waren er lessen uit de Bijbel en werd er gebeden. Ik heb er dus geen probleem mee om mijn kinderen naar een openbare school te sturen.

2. Kinderen moeten leren overleven in de grote wereld, anders zullen ze zich in de toekomst niet kunnen aanpassen aan de samenleving. Kinderen kunnen samen met niet-gelovige kinderen leren getuige te zijn van het Evangelie en leren om dit Evangelie te verspreiden.

3. Onderwijs is een missie. Onze scholen staan niet binnen de kerk, maar hebben een christelijke achtergrond en accepteren zowel kinderen van gelovigen als kinderen van niet-gelovigen. Als leerkracht heb ik de mogelijkheid om mijn leerlingen voor te gaan in gebed en om het Evangelie te delen met niet-gelovige kinderen.

4. Sommigen zijn ronduit tegen het christelijk onderwijs, met het argument dat de kerk geen scholen mag runnen en alle kinderen naar seculiere scholen moet sturen om daar getuige te zijn.

Om bovengenoemde redenen is de onderwijsstatus van kinderen uit christelijke gezinnen in Groot-Brittannië als volgt:

1. Ze zijn ingeschreven op staatsscholen. Ze worden snel beïnvloed door een cultuur van seculier liberalisme en relativisme. Tragisch genoeg verlaten velen vervolgens de kerk.

2. Thuisonderwijs is een goede optie, maar christelijke gezinnen wonen vaak ver uit elkaar. Er is weinig of geen gemeenschap en vaak een gebrek aan gemeenschap en wederzijdse hulp tussen gezinnen. Zulke gezinnen worstelen dus om op het pad van godsvrucht te blijven, en sommige gezinnen geven het halverwege op.

Sommige doorlopen een reeks lesmaterialen en slagen voor het nationale examen om het doel te bereiken. En de meeste verenigingen voor thuisonderwijs zijn niet gebaseerd op de kerk als organisatorisch orgaan en onderwijsfundament, maar op het feit dat elk gezin onafhankelijk van elkaar is. Onderwijs en kerk zijn dus van elkaar losgekoppeld.

3. Sommigen gaan naar christelijke scholen, waaronder anglicaanse scholen en particuliere christelijke scholen.

Ze worden over het algemeen gekenmerkt door een gemengde cultuur, inclusief christelijke elementen, en misschien zelfs veel christelijke elementen, maar vanwege de missionaire motivatie en het grote aantal niet-gelovige kinderen, zijn ze verplicht compromissen en concessies te doen op het gebied van cultuur, praktijk en het leerplan.

De mate waarin compromissen gesloten worden, is te zien aan slechts één uiterlijk kenmerk: de minirok van het schooluniform van de meisjes. Het is moeilijk voor te stellen dat christenen zo ongemerkt in de seculiere cultuur zouden worden opgenomen dat ze de vrijwel naakte lichamen van hun dochters zouden negeren.

We mogen nooit vergeten dat de seculiere cultuur meer is dan alleen maar een cultuur, dat het huidige secularisme duidelijk een godsdienst is, met zijn eigen religieuze instellingen, tekens en rituelen. Seculier onderwijs dient dit moderne heidendom. Men zou het zelfs de seculiere kerk kunnen noemen. Veel christenen zijn lid van deze kerk, waarvan de meest krachtige leermachine de massamedia is. Maar dat is natuurlijk nog een ander onderwerp. Er bestaat absoluut geen neutraal onderwijs, zelfs wiskunde niet, wat misschien wel het vak is dat de meeste vernieuwing nodig heeft.

Om de bovenstaande observaties samen te vatten: *één van de belangrijkste redenen voor het feit dat de jonge generatie de kerken in Groot-Brittannië verlaat en de Kerk van Engeland zo snel achteruitgaat, kan grotendeels worden toegeschreven aan het falen van het onderwijs.*

Het is triest om te bedenken dat de uiteindelijke verdwijning van het Engelse puritanisme een soortgelijke reden had, namelijk dat de kinderen van de puriteinen het recht op eigen onderwijs werd ontzegd, wat één van de belangrijkste redenen was waarom de puriteinen aan boord gingen van de Mayflower. De diepgewortelde oorzaken die ten grondslag liggen aan de achteruitgang van het christelijk onderwijs in Groot-Brittannië kunnen als volgt worden samengevat:

1. Gebrek aan begrip van de verbondstheologie. De Schrift roept ons op om het verbond te houden door het geloof dat we van onze voorouders hebben ontvangen aan onze kinderen door te geven.

2. Onbegrip over de aard, soevereiniteit en reikwijdte van onderwijs en naïviteit over seculier onderwijs en staatsonderwijs.

In de eerste plaats schuilt er in essentie achter elke vorm van onderwijs een educatief object van aanbidding. Alle onderwijs is morele opvoeding; onderwijs zonder ethische lessen is ook een soort morele opvoeding. Onderwijs zonder religieuze lessen is dus ook religieus onderwijs.

Al het onderwijs gaat over aanbidding, al het onderwijs gaat over de relatie tussen de mens en God. In termen van soevereiniteit is onderwijs volgens de Schrift de verantwoordelijkheid van de kerk en het gezin, niet van de staat.

Wat de reikwijdte betreft, heeft onderwijs betrekking op de hele persoon, altijd en overal. Het is pas de laatste honderd à tweehonderd jaar dat de staat het recht op onderwijs heeft geabsorbeerd, en toen de kerk in verval raakte en de seculiere staat een seculier idool was geworden, heeft de staat seculier onderwijs gebruikt om een 'seculiere religie' vorm te geven. Seculier onderwijs dient een burgerlijke religie, zelfs een democratische kerk.

3. De overtuiging dat onderwijs een missionair karakter heeft, en niet zozeer het doorgeven van de hele christelijke cultuur. Het is schokkend dat sommige Britse kerken daadwerkelijk tegen christelijk onderwijs zijn.

4. Door kinderen zoveel mogelijk naar de kerk te brengen, hen aan te moedigen deel te nemen aan kerkelijke activiteiten en huisgodsdienst te houden, vervul je de plicht om hen 'op te voeden in de lering en vermaning des Heeren', waarbij je de leer van de Bijbel negeert dat bij onderwijs de hele persoon betrokken is, altijd en overal.

5. Instorting van de christelijke gemeenschap.

Veel kerken in Groot-Brittannië zijn slechts een groep mensen geworden die op de dag des Heeren en tijdens de gebedsbijeenkomst een paar uur bij elkaar komen, maar die na het verlaten van de kerk haast geen relatie meer met elkaar hebben.

De kerk heeft haar leidende positie en autoriteit verloren op andere gebieden van het leven, werk, studie, onderwijs, gezin en huwelijk van de gelovigen. Wanneer de kerk niet langer een hechte, sociale tussenpersoon is, verliest ze haar invloed op seculiere en andere culturele gemeenschappen, om nog maar te zwijgen van de natie als geheel, en zelfs op haar eigen voortbestaan.

In het Shema in Deuteronomium 6:4-9, zegt de HEERE: *'Hoor, Israël! de HEERE, onze God, is een enig HEERE! Zo zult gij den HEERE, uw God, liefhebben, met uw ganse hart, en met uw ganse ziel, en met al uw vermogen. En deze woorden, die ik u heden gebiede, zullen in uw hart zijn. En gij zult ze uw kinderen inscherpen, en daarvan spreken, als gij in uw huis zit, en als gij op den weg gaat, en als gij nederligt, en als gij opstaat. Ook zult gij ze tot een teken binden op uw hand, en zij zullen u tot voorhoofdspannen zijn tussen uw ogen. En gij zult ze op de posten van uw huis, en aan uw poorten schrijven.'*

Deze tekst, bekend als de Magna Carta van het onderwijs, geeft duidelijk de soevereiniteit, doelstellingen, methoden en reikwijdte van het onderwijs weer.

Onderwijs is in deze tekst een fulltime taak, waarbij de hele persoon betrokken is, altijd en overal, in alle opzichten. Het vindt voornamelijk plaats binnen gezinsrelaties. Het voorwerp van de verantwoordelijkheid die de HEERE geeft is 'Israël', wat betekent

dat 'Israël', de Oudtestamentische Kerk, onderwijsverantwoordelijkheid heeft. En zoals Psalm 78 zegt: *'Want Hij heeft een getuigenis opgericht in Jakob, en een wet gesteld in Israël; die Hij onze vaders geboden heeft, dat zij ze hun kinderen zouden bekend maken; Opdat het navolgende geslacht die weten zou, de kinderen, die geboren zouden worden; en zouden opstaan, en vertellen ze hun kinderen.'*

Onderwijs is de erfenis van de wet van de Heere, dat wil zeggen Gods volledige geboden en voorschriften voor het gezin en de kerk. Het is door middel van onderwijs dat geslacht op geslacht hun identiteit en geloof behouden, inclusief de essentie en zuiverheid van vorm, niet vermengd met de heidense cultuur. In het Nieuwe Testament zegt Jezus' grote zendingsofdracht: *'Lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.'* Ook Paulus zegt: *'En gij vaders, verwekt uw kinderen niet tot toorn, maar voedt hen op in de lering en vermaning des Heeren.'*

Al deze teksten laten de verantwoordelijkheid van de kerk en van ouders in het onderwijs zien. Bovendien zullen het bij het laatste oordeel de ouders zijn, en niet de leraren of predikanten, die verantwoordelijk zullen worden gehouden voor de zielen van hun kinderen. De hartverscheurende realiteit van de kerk en het gezin in Groot-Brittannië vandaag de dag is dat de meesten de opvoeding van hun kinderen blijven toevertrouwen aan ongelovigen.

Vanaf de synagogescholen van de vroege joden is de historische praktijk van de kerk consequent geweest dat de kerk verantwoordelijk is voor de oprichting van scholen, vanaf de kleuterschool tot aan de universiteit.

De geschiedenis heeft aangetoond dat het zonder een geïntegreerd onderwijssysteem heel moeilijk is voor geloofsgemeenschappen om niet opgenomen te worden in de omringende cultuur. Door een getrouwe en volledige overdracht van hun erfgoed moet het christelijk onderwijs in de eerste plaats haar identiteit behouden door de beginselen van de Schrift hoog te houden en een sterk kerk-thuis-schoolgemeenschap op te richten, om zo de ware prediking in stand te houden. Zonder ware prediking heeft de kerk haar eigen identiteit verloren.

Of de bestaande kerkelijke scholen het doel van een geïntegreerd erfgoed verwezenlijken, en in hoeverre zij vermengd zijn met de seculiere cultuur, hangt natuurlijk meer af van de mate van christelijke onwetendheid dan van de mate van corruptie, maar dat is onderwerp van verdere discussie.

Hartelijke groeten,

Yaxian

RENOVATIEWERKZAAMHEDEN

In de afgelopen maanden is er hard gewerkt in Rochdale door diverse werkgroepen uit Nederland. Ik wil jullie graag meenemen in dit werk zodat jullie ook een beeld hebben van wat er allemaal gedaan is en nog wordt gedaan.

Wellicht vraag je jezelf nu af wat ik bedoel met werkgroepen en hoe die ontstaan zijn. Laat ik je dat eerst vertellen.

Werkgroepen

Nadat Roland Knight in Nederland voorlichtingsavonden gegeven had, kwamen er diverse meldingen binnen van gemeenten die het werk in Engeland praktisch wilden ondersteunen.

Omdat het voor het bestuur ondoenbaar is om zoveel individuele personen aan te sturen hebben we ervoor gekozen om werkgroepen te starten.

Concreet zijn er twee gemeenten waarmee we dit doen. Een coördinator uit de desbetreffende gemeente stuurt de aangemelde personen aan en wij als bestuur stemmen af met de coördinator.

Binnen het bestuur leggen we de werkzaamheden vast en splitsen we het werk op in verschillende projecten. Daarvoor bezoeken we indien nodig Rochdale met mensen die kennis hebben van de bouw.

Nadat de projecten gedocumenteerd zijn beleggen we deze in de werkgroepen, die deze projecten dan verder uitwerken. Alle benodigde materialen en gereedschappen worden in kaart gebracht en de planning wordt samen met het bestuur en Roland gemaakt.

Zodra dit klaar is worden alle bestellingen gedaan, worden eventuele bestellingen verzonden vanuit Nederland en als laatst worden de reizen geboekt.

Huis fam. Knight voor komst Oosterwolde

Werkzaamheden groep Oosterwolde

Nu wil ik graag terug naar wat er afgelopen maanden aan werk verzet is. De twee werkgroepen die daar een grote rol in speelden zijn de werkgroepen uit Oosterwolde (Gld), van de Hersteld Hervormde Kerk en die van Opheusden, uit de Gereformeerde Gemeente in Nederland.

Vrijdag 14 juni vertrok werkgroep Oosterwolde naar Engeland waar ze de volgende dag bij Roland aankwamen. In de nacht van maandag op dinsdag vertrokken ook twee mannen uit Uddel en zij voegden zich de volgende dag bij deze groep.

Van maandag tot vrijdag hebben deze vrienden van Roland het huis en de tuin van fam. Knight opgeknapt. Aan de achterzijde van de woning is de dakgoot hersteld, aan de voorzijde van het huis is de dakgoot vervangen en op het dak is gewerkt om verschillende lekkages te dichten.

Werkoverleg

De parkeerplaats en paden naast het huis zijn verhard met splitmatten en split. De tuin is flink gesnoeid, er zijn heggen geplant en diverse hekjes zijn geplaatst zodat de kinderen veilig buiten kunnen spelen.

Huis fam. Knight na komst Oosterwolde

Ook zijn diverse deuren en kozijnen hersteld en geschilderd, er is een stuk schoorsteen opnieuw opgemetseld en een deel van de buitenmuur gesausd. Elke dag hielpen diverse dames in en rond het huis, ook met het eten klaarmaken voor deze grote groep. Vrijdag is deze groep weer vertrokken. Het huis en de tuin zagen er keurig uit.

Werkzaamheden Opheusden

In de weken 29, 31 en 32 waren drie groepen uit de werkgroep Opheusden aanwezig in Rochdale om in en om de Hope Chapel werk te verrichten.

In de eerste week kwamen vijf mannen voor diverse bouwwerkzaamheden. Als eerste hebben ze een grote lekkage op het dak verholpen. Zinken profielen, vanuit Nederland meegenomen, zijn als bescherming tegen regeninval geplaatst.

Dakreparatie

Daarnaast is het hek voor de kerk weggehaald om in Nederland opgeknapt te worden en zijn tijdelijke bouwhekken geplaatst. Omdat de kerk geen bergruimte had hebben de mannen een nieuwe bergruimte gecreëerd in de ruimte onder de galerij. Verder zijn er allerlei andere zaken gedaan, zoals banken rechtzetten, een dakluik maken en wat snoeiwerkzaamheden.

Banken herstellen

In de tweede week is een grotere groep vertrokken van ruim tien mensen die zich richtten op het schilderwerk. Op het moment van schrijven is deze groep bezig met het voorbereiden van sausen schilderwerk. Het doel van deze week is om de binnenmuren van de kerk weer netjes gesausd op te leveren en de voordeuren en de binnenzijde van de ramen te hebben geschilderd.

Herstel ramen en luiken voorgevel

De derde week ligt dus op moment van schrijven nog voor. Gisteren was er contact om deze week door te spreken. Op de planning staat om het eventueel overgebleven schilderwerk af te ronden, de ramen en luiken aan de buitenzijde op te knappen, het interieur waar nodig verder te herstellen (als gevolg van een verzakte muur) en het buitenterrein te reinigen.

Als laatste wil ik nog noemen dat in week 30 nog een groepje vrienden is geweest om allerlei spullen in de kapel op te ruimen en voorbereidingen te treffen voor het sauswerk. Ook is er een keuken geplaatst bij de achteringang van de kerk.

Fam. Knight en het bestuur zijn deze werkgroepen en vrienden zeer dankbaar voor hun grote inzet. Er ligt nog veel werk voor, hierover hoop ik later een update te mogen geven.

Ter afsluiting

Ik begon dit stukje met te benoemen dat er veel werk verzet is. Dit werk is nodig, maar het is niet het échte werk waarvoor Roland naar Engeland terug moest komen. Samen zien we er naar uit dat al dit materiële werk mag bijdragen aan Zijn geestelijk werk in de harten van zondaren en het herstel van Zijn kerk dat de Heere Zelf beloofde met de woorden uit Joël 2:25.

Hartelijke groet,

Johan Horst

John Warburton jr. (1815 - 1892)
Predikant te Southill

Jesaja 45 vers 2

Hij gaat voor hun aangezicht in het lijden, waarin Hij voor hen door Zijn voorbeeld een leidsman is. Aldus zegt de apostel Petrus: 'Dewijl ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijn voetstappen zoudt navolgen'.

Gods kinderen zijn soms gereed het vreemd te vinden, dat zij in ellende en smart terecht komen. Gideon scheen in de knel te zitten toen de engel tot hem zei: 'De HEERE is met u...', en hij antwoordde: 'Och mijn heer, zo de HEERE met ons is, waarom is ons dan dit alles wedervaren?' Wat een raadsel, de Heere met ons en toch in zo'n nood. Onze vijanden talrijker en machtiger dan wij. 'Doch nu heeft de HEERE ons verlaten'. Dit is juist de taal van Sion in moeilijke omstandigheden, 'maar Sion zegt: De HEERE heeft mij verlaten, en de HEERE heeft mij vergeten'. Het arme Sion in haar nood is gereed te bezwijken.

Zulke dingen kunnen ons wedervaren, als wij door deze woestijn reizen, om ons zozeer te vermoeien en te bezwaren, dat wij verzocht worden alle belijdenis van het Evangelie op te geven. Satans oogmerk is ons moedeloos, wanhopig te maken, dat wij het kruis moe worden. Daarom zegt die wonderbaarlijke kruis-

drager, de apostel der heidenen: 'Want aanmerkt Dezen, Die zodanig een tegenspreken van de zondaren tegen Zich heeft verdragen, opdat gij niet verflauwt en bezwijkt in uw zielen' (Hebreeën 12:3).

Aanmerkt Hem, overdenkt de zaak tussen Hem en ons, Hij is het Hoofd, wij het lichaam. Indien Hij zulke dingen leed en verdroeg, waarom zouden Zijn leden dan niet tot op zekere hoogte aan hetzelfde deel hebben? Bedenkt, Hij was de Zoon van God, Hij bezat alle macht en eer. Ondanks al Zijn eer en macht, betrad Hij toch het vermoeiende pad van lijden, en is nu gezeten aan de rechterhand Gods. Welnu, overdenkt dit bij uzelf, zoals de apostel tevoren heeft gedaan en het zal aldus van kracht blijven: 'Zo wij anders met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden' (Romeinen 8:17).

Christus ging door deze wereld om ze te heiligen als een plaats van lijden en dienstbaarheid. Hij had hier geen vaste woonplaats als Zijn rustplaats. Alzo moeten de volgelingen van Christus ook gezind zijn; wij moeten door de wereld gaan als vreemdelingen. Gelijk Hij in de wereld was, aldus moeten wij ook verwachten te zijn. Zijn Koninkrijk is niet van deze wereld (Johannes 18:36).

Dit is niet gelijk het koninkrijk van deze wereld van pracht en praal, maar een koninkrijk van lijdzaamheid en lijden. Laat geen christen zich vleien met een gemakkelijke reis naar de hemel, aangezien hij een navolger is van het lijdend Lam van God, en 'dergenen die door geloof en lankmoedigheid de beloftenissen beërven'. De liefde en zorg van God voor ons en jegens ons wordt ons in de nodige voorbeelden geopenbaard in het Boek der Waarheid.

Als wij haastig kijken naar de moeilijkheden en de tegenstand van buiten en van binnen, waarmee wij te strijden hebben, kunnen wij gereed zijn te denken dat het onmogelijk is dat wij er tenslotte voorspoedig doorheen gebracht zullen worden en er vanaf komen.

Het oogmerk van de Heilige Geest is volgens Zijn knecht Paulus in Hebreeën 11 deze moedeloosheid weg te nemen in die lange reeks van voorbeelden, die hij ons geeft. Want daar wordt het door allerlei voorbeelden onweerlegbaar bewezen, dat het geloof mensen zeer heerlijk door de grootste moeilijkheden zal brengen, die zij in de belijdenis en in de gehoorzaamheid daaraan wellicht kunnen tegenkomen.

Bibliotheek Overjarig Koren (2011)

COLOFON

STICHTING

**Hope for
England**

Steun ons werk
NL47 RABO 0316 987 158

Postadres
Haarweg 20
8075CB Elspeet

Contact
info@hopeforengland.nl

Bestuur
W. Timmer *voorzitter*
E.A. van 't Hul *secretaris*
J. van de Steeg *penningmeester*
R. Bolier *lid*
H. Compagner *lid*
J. Heij *lid*
J. Horst *lid*